

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Sapphirus. Imperium, aut summum sacerdotium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

hunc modum in exorabilem exponunt. Sed ut ad eam partem quæ virtutis est, redeamus, qua scilicet & quis munitus ærumnosissima quæ patientissime perferat, nullique calamitatum generi succumbat: Adamantius ubi causam querit, cur corpus etiam Jobis viri justi pique, Deus in potestatem diaboli concesserit affigendum, comparationem ab eo desumi, qui boni Adamantis dominus, cum cuius periculis omnibus concedat explorandum, dicatque: *Tolle, proba, experire, tormenta, omnibus examina, sic omnium Cognitor atq[ue] præscius, qui optime nosset Jobem Adamantem inviolabilem, posse diabolo eum dedit in potestatem, sibi quidem fatis conscius Jobem verum Adamantem esse.* Mor illa de Christo subjecit: *Sic namque singularis ille & divinis, celestis, atque incorruptibili Adamas, nisi in proximis genibus Deus à Patre ad terras missus de quo dicit Deus Pater: Ecce ego ponam Adamantem in medio populi lib. 20. Christus mei, quem neque ignis tentationū in deserto comminuet, quem idem, verbēta, plagiæ, impiorum in crux & verus Adamatorem comminuent, quem neg, sepultum, neg, defensus ad inferos vel minimum violare poterunt sedem.* *Et ne quis fabulosa paret, quæ de hircino sanguine, cui rēram uni cedat Adamas, memoria produntur, memorata digna sunt, quæ super hoc D. Cyprianus libro de duplice martyrio differit, cum efferas, nationes quæ Romanī nūquam frangere vel domare petuerint, Christi sanguine indicat emolitas. Qui natura rauca scrutantur, ait, narrant Adamantem nulli chalybis durities cedentem, hircino sanguine maceratum, illa mox malleorum diffire. Nullus autem Adamas cor de faxe peccatorum durior. Hoc igitur cor feruum, cor faxeum, cor plus quam Adamantinum emolit sanguis Christi.*

LITATIO. CAP. XXXVII.

P. Horale summi sacerdotis, in quo medius Adamas. IN Hebraeorum sacris Adamas litationis signum habebatur, quia quæ foret summi numinis de mortali rebus sententia, manifestabat. Gestabat enim eorum Pontifex ornementum quoddam ante pectus opere pulcherrimo elaboratum ex auro, non ultra palmi magnitudinem, in cuius medio veluti stella quædam aurea, cluce sebat, duo utrimq[ue] Smaragdi, quorum unus tribubus sex, totidem alter è xxii. Israelicis insigniti erant. Inter Smaragdos medius Adamas erat. Sacerdos igitur Deum de re quapiam consulturus precibus rite prolatis, supinis in celum manibus porrectis, oculos in id operis conjiciebat, deque proposita re Deum interrogabat: qui si prospera secundaq[ue] polliceretur. Adamas ardentissimo splendore promicabat, radiisque fulgentissimis coruscare quodammodo videbatur. Sin autem ex voto nihil promittebatur, lapillus nihil quicquam immutatus, sua se specie continebat. At si Deus populum cædi destinasset, sanguineus apparebat. Si mors cuiquam impendebat, nigro obfuscari conspiciebatur, idque gestaminis Ephud illi appellabant, de quo tota sacra historia plurima. Sedenim & genus veltis sacerdotalis erat Ephud, quæ aliter Superindumentum, vel Superhumeralē appellatur, cujus vestimenti duo erant genera: unum lineum simplex, quod sacerdotes habebant, alterum diversis coloribus, ex auro, purpura, & bysso hyacinthino gemmisque suppositis ornatum, quo soli Pontifices utebantur. Logium quoque inter ornamenta Pontificia celebre, nostri Rationale appellatur, de cuius significato alio commentario diximus, contenti hic formam ejus ex Eucherio prodere. Erat vero pannus exiguis, ex gemmis & auro coloribusque variis, qui superhumerali contra pectus pontificis adnætebatur.

SAPPHIRUS.

IMPERIUM AUT SUMMUM SACERDOTIUM.

CAP. XXXVIII.

A Jove re- APPHIRUS & apud veteres & apud juniores, omni ætate magna semper in celebritate fuit: siquiu-
turno facer- gnum ass. *li* dem per eum imperium, aut summum sacerdotium significari manifestum est. Causam nonnulla
sacerdotium. li eam communiscuntur: quod lapillus is cœlitus à Jove & à Saturno vim quandam contrahat, ut ad ejusmodi eventa viam præparet, & facilitiora hæc affectantibus omnia reddat: ita ab Jove regnum, ab Saturno sacerdotium impetrari. Sedenim pietas nostra sanctiora patrum documents prosequens, Sapphirum in similitudinem Throni figuratum apud Ezechiem agnoscit, idque Dei Opt.

A Opt. Max. sedem significare contendit. Eucherius hinc cœlestes formas, ipsosque Angelos intelligit, ita per serenum cœlum electorum conventus ostendi dicit. Neque dissimilia Hesychius super tunica coloris hyacinthini.

COELUM DECIMUM. CAP. XXXIX.

Species tamen ea Sapphirei throni, ut ab Isache Philospho explicatur, decimum cœlorum or-
bem designat, Empireum ab aliis vocatum: ex colore sicutidem sapphiri nitorem intelligent
illius lucis, quæ omnem supereminet lucem. Throni vero similitudo immobilitatem ejus indicat, si
quidem orbis ille fixus manens, & quietus esse perhibetur. In Divinis sane literis legere est, Intue-
buntur pii, quæ sub pedibus Dei sunt, quasi opus lapidis sapphirei. Quinetiam profanæ religionis autho-
res Jovem in throno statuebant, quod firmæ apud eum perennitatis indicium eset,

Qui stabilius cum permaneat, dat cuncta moveri.

S M A R A G D U S.

VIRGINITAS. CAP. XL.

Sunt qui perpetuo claroque Smaragdi virore considerato, signum id esse virginitatis velint, idque
insuper argumento addunt, in patrandare Venerea, quod experimentum compertum est, si quis
lapidem attingat, eum sponte frangi. Ceterum Astronomi Smaragdum Veneri cœlesti dedicarunt,
& ad impetrandum ejus numinis afflatum per quam idoneum esse profitentur. Nihil autem cœlitus
non undecumque purum, honestum, & candidum, mortalium animis, si Platoni & veritati credi-
mus, inspiratur.

J A S P I S.

GRATIA. CAP. XL.

Jaspidem pro gratia ponit authores tradunt. Sumptum ab ejus vi, quod mortalibus persuasum
est gummam eam hominum gratiam conciliare erga gestantem. Unde non otiose dictum à Virgilio
volunt,

Illi stellatus Jaspide fulva

Ensif erat:

quo præcipue tempore Didus gratia expetebatur, cuius amore detenus,
Carthaginis fundabat arces, ac teleta novabat.

*Vn Jaspis-
du.*

Eneid. l. 4.

Eneid. l. 1.

VENUSTAS. CAP. XLII.

Sunt qui gemmas omnes in ornatu Veneri deberi putent, quod scilicet eam maxime comptam
esse deceat, & deliciis omnibus affluentem. Opera pretium vero est apud Tertullianum legere, Gemma s-
qua de morosa gemmarum cura dixerit, dum nostras miseratur ineptias, qui tam anxie in re tam *mores Ven-*
tiani occupemur. Tarde (ait) terentur ut niteant, subdole substruuntur ut florent, ansie forantur utri debentur.
pendant, & alia in hanc sententiam. Uniones tamen cum ad ornatum præcipue compararentur, venu-
statis significatum sibi ante alias usurparunt: lapilli enim reliqui non de pulchritudine tantum, sed
de dotibus etiam aliis censemur: in unione nitor & lavor tantum expetitur. Quod vero fuerint, qui
eos etiam devorare magnificum existimarint, id improbitati potius, quam ulli sit liberalitatis splen-
dori tribuendum. Divina litera per hieroglyphicum margariti, præmium ostentant, quod recte *ut Cleopas-
tre unio li-*
habuit, ut id emeret.

U N I O N E S.

L A C H R Y M A E. CAP. XLIII.

Illud magis receptum, unionem esse lachrymarum indicium, sumptum quidem à Conjectori-
bus, qui visos in formis uniones lachrymarum profluvium portendere tradiderunt: ajunt enim
Uuu *δηλαγη*